

УДК 780.647.2.071.1 : 78.036.9

DOI 10.34064/khnum1-5602

Дяченко Ю. С.

ORCID 0000-0002-9522-137X

Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського,
61003, майдан Конституції, 11/13, м. Харків, Україна

Естрадно-джазова творчість Віктора Власова: жанрово-стильові новації

АНОТАЦІЯ ■ Дяченко Ю. С. Естрадно-джазова творчість Віктора Власова: жанрово-стильові новації. У статті висвітлюються основні рівні втілення естрадно-джазової стилістики, жанрові та стильові пріоритети композиторської творчості В. Власова. На прикладі творів митця аналізуються його композиторський стиль та жанрова направленість його музики. Визначено комплекс індивідуальних засобів виразності, що їх віднайдено композитором, за допомогою яких відтворюється естрадно-джазова стилістика, а також особливості використання нових джазових виконавських

прийомів в сфері баянно-акордеонної практики, музичних задумів, фактурних та інтонаційних рішень. Зазначено, що індивідуально-стильові пошуки В. Власова визначають характерні риси його авторської школи як стильового явища у розвитку вітчизняного, європейського і світового баянно-акордеонного мистецтва. Отже, творчість В. Власова як видатного українського композитора не тільки являє собою унікальне явище вітчизняної музичної культури, але й має свій вплив на розвиток світового естрадно-джазового баянно-акордеонного мистецтва. ■ **Ключові слова:** *естрадно-джазовий напрям, баянно-акордеонне мистецтво, творчість Віктора Власова, жанрово-стильові новації.*

АННОТАЦІЯ ■ **Дяченко Ю. С. Эстрадно-джазовое творчество Виктора Власова: жанрово-стилевые новации.** В статье освещаются основные уровни воплощения эстрадно-джазовой стилистики, жанровые и стилевые приоритеты композиторского творчества В. Власова. На примере произведений автора анализируются его композиторский стиль и жанровая направленность его творчества. Обозначены комплекс индивидуальных средств выразительности, найденных композитором, с помощью которых воссоздается эстрадно-джазовая стилистика, а также особенности использования новых джазовых исполнительских приёмов в сфере баянно-акордеонной практики, музыкальных замыслов, фактурных и интонационных решений. Отмечено, что индивидуально-стилевые поиски В. Власова определяют характерные черты его авторской школы как стилевого явления в развитии отечественного, европейского и мирового баянно-акордеонного искусства. Таким образом, творчество В. Власова как выдающегося украинского композитора не только представляет собой уникальное явление отечественной музыкальной культуры, но также имеет своё влияние на развитие мирового эстрадно-джазового баянно-акордеонного искусства. ■ **Ключевые слова:** *эстрадно-джазовое направление, баянно-акордеонное искусство, творчество Виктора Власова, жанрово-стилевые новации.*

ABSTRACT ■ **Diachenko Yu. S. Pop-jazz works by Viktor Vlasov: genre and style innovations.**

■ **Background.** From the second half of the XX century to the present time in the musical culture of the world we observe significant influence of jazz.

New trends, styles, genres is appeared due to the interaction of jazz and academic music. Thus, at the beginning of the XX century such phenomenon of musical art rises as a synthesis of features of jazz and pop music. This process leads to the renewal of musical language, experimentation, the emergence of new styles and trends. All mentioned above are largely inherent in variety-jazz accordion art, which has a significant spread from the early XX century.

The formation of the European accordion variety-jazz direction is connected, for the most part, with the genre orientation of the works of a certain region. In France it was a musette. In Germany there were virtuoso fantasies, variations on the themes of popular song and dance melodies, waltzes. In Italy – tarantella, samba, tango. “In the first decades of the XX century accordion began to be widely used in the USA. From beginning of popularization, it was emigrants from Italy”, notes M. Imkhanitskiy (2004: 304–305). In Ukraine, the stage of the emergence of variety-jazz style is associated with the assimilation of the European and American traditions of variety and jazz accordion art.

The purpose of the article is to determine the main genre and style levels of the embodiment of variety-jazz style in the works of V. Vlasov.

Presenting main material. The integration process of Ukrainian accordion art is significantly separated from the world performing movement. The variety of stylistic vectors (variety, jazz, pop-jazz) and the high level of professionalism of the performers significantly affect the current trends of variety-jazz direction. Victor Vlasov is one of the personalities who has a great influence on the modern process of development of variety-jazz direction in its national specifics. The introduction of professional technical-expressive and artistic components in his compositions is due to the author’s impeccable knowledge of the possibilities of accordion. The embodiment of jazz stylistics is achieved in V. Vlasov’s works by specific means: clear and pulsating metrorhythm, special melody and harmony, jazz phrasing, swinging, uniqueness of articulation.

First, V. Vlasov uses rhythmic-factual models, typical of certain genres that were not previously involved in accordion practice. Secondly, he uses quasi-improvisations – the improvisational sections on a harmonious basis taken from main thematic material; third, imitations of the sound of an ensemble in different “timbre layers”, sonor effects in the form of various blows on parts of the instrument, on the floor, etc., mimicing the sound of percussion instruments. Fourth, V. Vlasov often uses swinging.

Analyzing the compositional style of V. Vlasov, we find its characteristic features: at the level of the genre subsystem, the composer uses traditional genres of variety music; the level of the evolutionary subsystem is characterized by stylistic diversity (academic, avant-garde, electronic, variety-jazz trends); ethnic metasystem in the artist's work is represented by the folklore basis of the works, the involvement of traditional genres of certain regions ("Vesnyanka", "Kolyadka", "Tarantella", "Tango", "Bossa Nova"); historical metasystem is manifested in the use of historically formed jazz styles (New Orleans' jazz, bebop, swing, cool, etc.).

The article considers the embodiment of variety-jazz style on the example of one of the parts of the V. Vlasov's cycle "Variety-jazz compositions", the piece "Basso ostinato". The relevance of the study of this work is connected with its considerable popularity among performers of different countries, the active use of the work by participants in various competitions of accordionists. Using a simple compositional element filled with altered chords, the author creates a clear harmonious and formative grid as a jazz square. Synthesizing the academic form of musical art (Basso ostinato) with variety-jazz style, V. Vlasov created a pattern of his own compositional style.

V. Vlasov's works, in general, have a clear form, mostly there are complex three-part or variational compositions, but his variety-jazz style has its own specifics:

- use of altered chord;
- involvement of noise effects, specific accordion strokes and techniques;
- quasi-improvisations based on the principles of jazz music.

Conclusions. V. Vlasov's works have their influence on the development of variety-jazz music today. He remains one of the first composers to integrate and develop at a high professional level variety-jazz direction in the domestic accordion art. The composer represents new (to accordion-art) jazz performing techniques, novelty of musical ideas and their textural and intonational embodiment. Manifestation of variety-jazz style of V. Vlasov is a set of personal means of expression. Thus, the artist's works are characterized by the use of altered chords, the involvement of noise effects ("percussion"), specific accordion strokes and techniques; introduction of quasi-improvisations based on the principles of jazz music. V. Vlasov's individual and stylistic searches determine the characteristic features of the author's school as a stylistic phenomenon in the development of domestic and European accordion art. Stylistic orientation of V. Vlasov's compositions – New Orleans jazz, swing, bee-bop, cool, progressive –

presents a wide range of genres and styles. ■ **Key words:** *variety-jazz direction, accordion art, Victor Vlasov's creativity, genre and style innovations.*

Постановка проблеми. Починаючи з першої половини ХХ ст. і до теперішнього часу в музичній культурі світу простежується значний вплив джазу. Поява новітніх течій, стилів, жанрів спостерігається внаслідок взаємодії джазу та академічної музики. Так, в музичному мистецтві на початку ХХ ст. виникає специфічний феномен – синтез ознак джазової та естрадної музики. Це призводить до оновлення музичної мови, різноманітних композиторських експериментів, появи нових стильових напрямків і течій. Слід також констатувати провідну роль, яку відіграли у цих процесах такі музичні інструменти, як контрабас, скрипка, саксофон, фортепіано, гітара, акордеон. Ще на самому початку зародження естрадно-джазової музики формуються константні її риси: яскравість виконавської презентації; доступність широкому загалу слухачів.

Значною мірою вищесказане притаманне й естрадно-джазовому баянно-акордеонному мистецтву, яке було широко розповсюджено ще на початку ХХ ст. Становлення європейського баянно-акордеонного естрадно-джазового напряму пов'язане, здебільшого, з кристалізацією жанрових орієнтирів у творах, які складались композиторами того чи іншого регіону. Так, у Франції на даному етапі формується сучасний баянно-акордеонний стиль мюзет. За відомостями М. Імханицького (2006), першим автором салонних п'єс в стилі мюзет є Ш. Пегурі. Популяризаторами таких творів виступили також відомі виконавці К. Койя, Н. Декорну, Д. Гал'ярді, М. Азола. У Німеччині розвиток популярної музики для баяна та акордеона відбувався паралельно зі становленням академічного баянно-акордеонного мистецтва, що зумовило створення і подальше широке поширення в концертному репертуарі баяністів і акордеоністів розгорнутих естрадних творів. Серед таких творів – віртуозні фантазії, варіації на теми популярних пісенних і танцювальних мелодій, вальсів. Разом з тим, відмітимо також значну популярність естрадних мініатюр, що виконувались як соло, так і в супроводі різноманітних колективів. Популярною стає композиторська та виконавська творчість Р. Вюртнера, В. Глае,

Х. Хофмана, Г. Шютца, А. Фоссена. В Італії перші значні оригінальні твори з'являються після закінчення Другої світової війни. Основними жанровими орієнтирами в них стають тарантела, самба, танго. Серед відомих італійських композиторів – В. Бельтрамі, Д. Маркосіньорі. М. Імханицький зазначає, що «ще у перші десятиліття ХХ століття акордеон почав широко побутувати в США. На самому початку популяризаторами акордеону стали емігранти з Італії» (2004: 304–305).

В Україні етап зародження естрадно-джазової стилістики пов'язаний з наслідуванням американської та європейської традицій естрадно-джазового баянно-акордеонного мистецтва та асиміляцією з вітчизняним естрадним виконавським мистецтвом. Одними з перших композиторів естрадно-джазового напрямку, яким належать твори для баяна та акордеона, стають В. Подгорний та В. Власов, чия творчість не є широко вивченою у вітчизняному музикознавстві.

Аналіз останніх публікацій за темою дослідження. Проблемам естрадно-джазового мистецтва приділено увагу в працях В. Конен (1984), У. Сарджент (1987). Важливе значення в процесі наукового осмислення мали також дисертаційні роботи харківських мистецтвознавців Н. Дрожжиної (2008), О. Воропаєвої (2009). Стосовно баянно-акордеонного естрадно-джазового мистецтва, виділимо дослідження М. Булди (2007), що виокремлює в цій музиці два основні стилеві напрями: *естрадну* («легку», розважальну); «серйозну» *джазову* музику.

О. Немцева (2014) поняття «популярна музика» використовує для визначення специфічного напрямку баянно-акордеонної виконавської практики у світовій музичній культурі. Під популярною музикою автор розуміє сферу виконавської і композиторської музичної творчості, особливості музичної мови якої відсилають до масової, розважальної музики (серед таких специфічних особливостей – імпровізаційність, легкість сприйняття, танцювальність, перкусійний ефект, підвищений рівень гучності в динаміці, полістилістика), і в той же час, відноситься через умови свого побутування до академічного середовища музичної діяльності (на це вказують письмовий професіоналізм, концертність, наявність системи спеціальної освіти, методичної і методологічної бази).

Проте, як ми вважаємо, саме українська композиторська естрадно-джазова музика для баяну і акордеону потребує більшої дослідницької уваги. Пропонована стаття має доповнити уявлення про згадану сферу музичної творчості.

Метою статті є визначення основних рівнів втілення естрадно-джазової стилістики в творах В. Власова.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інтеграційний процес українського баянно-акордеонного естрадно-джазового мистецтва багато в чому не вписується в загальні тенденції світового виконавського руху. Різновекторність (естрадність, джазовість, естрадно-джазовість) стилістичних проявів у композиторському доробку та високий рівень професійної майстерності виконавців істотно впливає на сучасні тенденції розвитку естрадно-джазової музики в Україні. Примітною ознакою вітчизняного баянно-акордеонного мистецтва є професійне поєднання виконавської і композиторської діяльності багатьох митців.

Однією з особистостей, яка значною мірою впливає на сучасний процес розвитку вітчизняної естрадно-джазової музики, є *Віктор Власов* – заслужений діяч мистецтв України, професор Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової, композитор, педагог, виконавець, чиє ім'я відоме далеко за межами України та Європи. Творчі здобутки В. Власова як композитора неможливо переоцінити. Йому належать такі яскраві твори, як «Джазова сюїта» в п'яти частинах, «Боса нова», «На вечірці», «Самба», «Настрій», «Боса нова ля-мінор», «Запрошення до танцю», «Матроський танок», «Концертне танго», «Танго», «Листок з Одеського альбому» для баяна та камерного оркестру – це той неповний перелік творів композитора, що часто і з великим ентузіазмом інтерпретуються різними виконавцями. Його твори можна охарактеризувати як яскраві та блискучі концертні п'єси, на рідкість органічні в звучанні баяна і акордеона. Вони стали невід'ємною частиною концертних програм талановитих виконавців – баяністів та акордеоністів, хрестоматійними в репертуарі студентів вищих і середніх мистецьких навчальних закладів, учнів музичних шкіл. Досить часто композиції В. Власова виконуються на престижних баянно-акорде-

онних конкурсах та фестивалях, у концертних виступах кращих баяністів та акордеоністів світу.

Композитор активно працює в жанрі кіномузики (в його активі більш ніж 25 саундтреків до художніх, документальних та телевізійних фільмів), створює симфонічну, естрадно-джазову, авангардну, електронну музику. В. Власов також є автором двох опер, музичної комедії, а також музичної казки для дітей. До творчого доробку митця входять інструментально-вокальні опуси. Проте, перш за все, основне місце в композиторській творчості В. Власова займають твори для його улюбленого інструмента – баяна.

Пріоритетним для В. Власова є естрадно-джазовий напрям. Ще в студентські роки музикант захоплюється імпровізацією на баяні. Цей процес приваблює його більше, ніж вивчення нового репертуару інших композиторів. Сам автор так висловлюється з цього приводу: «...В юнацькі роки я помітив, що всі мої екзерсиси на баяні буквально відводять мене від запланованої роботи в сферу імпровізацій...» (Семешко, 2003: 18).

Свою майстерність естрадного виконавця В. Власов вдосконалює в різних професійних колективах. Так, від 1955 до 1959 р. він був солістом та учасником Чорноморського ансамблю Одеської обласної філармонії. Від 1959 до 1963 – учасником естрадного інструментального квартету під керівництвом М. Кремінського. Крім того, митець мав велику кількість сольних виступів, виконуючи власні естрадно-джазові аранжування та перекладення. На сьогоднішній день В. Власов є одним з найвідоміших та найавторитетніших майстрів естрадно-джазового напрямку в баянно-акордеонному мистецтві як виконавець та науковець. Наукові праці В. Власова «Виконавська інтерпретація джазових стилів на баяні» (1998) і «Школа джаза» (2008) мають істотне значення для розвитку естрадного, естрадно джазового і джазового баянно-акордеонного мистецтва.

Більшість творів естрадно-джазового спрямування для баяна та акордеона створені автором із розрахунком на високий рівень виконавської майстерності. Наявність високопрофесійних техніко-виразальних і художніх складових в його композиціях зумовлена бездоганним знанням автором можливостей баяна й акордеона. Втілення

джазової стилістики досягається В. Власовим завдяки специфічним засобам: метро-ритмічним атрибутам, інтонаційному наповненню мелодики і гармонії, особливому фразуванню з використанням прийому свінгування, неповторній артикуляції.

По-перше, В. Власов застосовує ритмо-фактурні моделі, типові для певних стильових напрямів і жанрів, що раніше не залучались до баянно-акордеонної практики. Так, ритмоінтонаційну формулу «боса-нови» В. Власов трансформує для викладення на баяні чи акордеоні. Суттю такого викладення є використання специфічно баянних фактурних можливостей для відтворення особливого латиноамериканського ритму, а саме, викладення мелодії в партії правої руки на фоні супроводу у вигляді послідовного чергування басу, готового акорду і акорду в партії правої руки. Така фактурна і ритмічна організація в повній мірі передає ритмоінтонаційні стилістичні ознаки боса-нови. Такий принцип яскраво виявлений в композиціях В. Власова «Боса-нова», «Компаньєрос», «Мені подобається цей ритм», «В. А. С.», присвяченій В. Семенову, а також в аранжуванні джазового стандарту «The Girl From Ipanema».

По-друге, проявом естрадно-джазової стилістики у творах митця є застосування в композиціях імпровізаційних розділів на гармонічній основі тематичного матеріалу – quasi-імпровізацій. Такий принцип є одним з найулюбленіших і найбільш уживаних В. Власовим.

По-третє, до таких проявів відноситься імітація звучання ансамблю у різних «тембрових пластах». Сонористичні ефекти у вигляді різноманітних ударів по частинах інструменту, по підлозі та іншим поверхням імітують звучання ударних інструментів.

По-четверте, В. Власов також часто застосовує свінгову манеру. Насамперед, це стосується творів «Звуки джаза», «Кроки», «Давай посвінгуємо», де для надання музиці свінгового звучання композитор застосовує в акомпанементі прийом «for-beat», співставлення різноманітних міхових прийомів: рикошетів лівою (чи правою) рукою, зустрічних і комбінованих рикошетів.

В творчості В. Власова значною мірою проявляється тяжіння до відтворення конкретних стильових напрямів джазової музики. Так, «Старий мерседес» і «Степ» мають стилістичні ознаки новоорле-

анського джазу; типово свінговими є п'єси «Кроки», «Драйв», «Звуки джазу»; композиція «Бассо остінато» створена в стилі бі-боп; в стилі cool – «Мені подобається цей ритм»; прогресив – «Коли йдуть друзі», «Російська балада».

Отже, виявимо характерні риси композиторського стилю В. Власова, користуючись схемою-моделлю В. Сирова (1994). На рівні *жанрової підсистеми* композитор використовує традиційні жанри естрадної музики; рівень *еволюційної підсистеми* характеризується стильовою різновекторністю композиторської творчості (академічна, авангардна, електронна, естрадно-джазова); *етнічні метасистеми* в творчості митця представлені фольклорною основою творів з ознаками традиційних жанрів певних регіонів («Веснянка», «Колядка» «Тарантела», «Танго», «Боса-нова»); ознакою *історичної метасистеми* є використання прикмет історично сформованих джазових стилів (ново-орлеанський джаз, бі-боп, свінг, cool та ін.).

Найпопулярнішими опусами В. Власова є «Естрадно-джазові композиції» – цикли, твори з яких часто виконуються баяністами різного рівня майстерності на концертній естраді та в конкурсних програмах. В. Власов створив два цикли «Естрадно-джазових композицій». До першого з них увійшли твори: «Бугі-вугі», «Німе кіно», «Доброго дня», «Улюблений мультик», «Давай посвінгуємо», «Степ», «Диско», «Сіамський кіт», «У такому ритмі». Порівняно з першим, другий цикл налічує меншу кількість творів, проте він є значним внеском у розвиток естрадно-джазового баянного музикування. За жанром це вже не сюїта, а скоріше, альбом, до якого входять такі твори: «Коли йдуть друзі», «Степ», «Тростини», «Бассо остінато». Кожна з п'єс має чітку гармонічну та формоутворюючу основу, подібну до джазового квадрату. Щодо стилістики, то В. Власов прагне імітувати тут звучання джаз-бенду. Типовими для цього циклу є численні перегуки між «солістом» та «бендом», імпровізації солістів. Для імітації звучання ударних інструментів композитор використовує найрізноманітніші перкусійні ефекти: удари лівою рукою по клавіатурі, удари правою рукою по решітці, удари розведеними першим та п'ятим пальцями по решітці, клацання пальцем по перемикачу регістра, удар п'ятою правої ноги по підлозі. Також доволі часто можна зустріти нетем-

пероване *glissando*, що є специфічним баянним звукозображальним прийомом.

Твори В. Власова мають чітку форму, здебільшого, це складна тричастинна чи варіаційна.

Серед специфічних проявів естрадної стилістики на рівні гармонії, тембру та композиції в цілому знаходимо такі:

- використання альтерованої акордики;
- залучення шумових ефектів, специфічних баянних штрихів та прийомів, що імітують звучання ударних інструментів;
- *quasi-імпровізації* за принципами джазової музики.

Розглянемо особливості втілення естрадно-джазової стилістики на прикладі однієї з частин циклу «Естрадно-джазові композиції» В. Власова – «*Basso ostinato*». Актуальність розгляду саме цього твору зумовлена значною його популярністю серед виконавців різних країн, частим звучанням на різноманітних конкурсах баяністів-акордеоністів.

Basso ostinato – одна з варіаційних форм, що походить з епохи Бароко, яку побудовано на багатократному повторенні незмінної теми в басу. В. Власов повністю дотримується всіх її канонів – постійність басу є основною ідеєю твору. В основу басової лінії покладено тоніко-домінантове зіставлення з прохідними тонами. Збагативши його альтерованими гармоніями, автор створює чітку гармонічну та формотворюючу сітку – джазовий квадрат.

Розпочинається твір чотиритактовою ритмоінтонаційною формулою остинатного басу, після чого з'являється синкопована акордова послідовність; ці дві побудови складають вступ. Вже в ньому відчувається чітка квадратність музичних речень. Основна тема починається з затакту. Окрім ритмічного оформлення, його спрямованість до першої долі наступного такту підкреслено інтонаційно – появою повного тонічного тризвуку з прохідним п'ятим ступенем в басу. Заповнення музичної фактури на довгих тривалостях теми альтерованими акордами є ще одним прийомом імітації джазової стилістики. Своєрідні перегукування між солістом та оркестром значно збагачують музичну фактуру, а синкопований ритм акордів надає твору неповторного естрадного колориту.

Другий розділ твору розпочинається з quasi-імпровізації. Оригінальна імітація тембру саксофона чи кларнета також має чітку квадратну структуру, а гармонічний розвиток будується на основному композиційному елементі – остинатній лінії басу. Враховуючи широке використання твору в виконавській практиці академічних музикантів, автор створив виписану імпровізацію. Проте, на наш погляд, маючи знання, навички та досвід джазової імпровізації, виконавець може створити власний варіант цього розділу. За послідовністю з кількох quasi-імпровізацій йде третій, останній розділ твору, побудований на матеріалі основної теми. Тематична арка надає творові чіткої тричасинної структури з кульмінаційним середнім розділом.

Слід сказати, що твір вимагає від баяніста досконалої техніки, володіння широкою палітрою інструментальних прийомів, великим арсеналом музично-виражальних засобів. Серед виконавських завдань – точне інтонування теми відповідно до авторського задуму, різноманітність артикуляції, рухливість у виконанні дрібних тривалостей, моторних фрагментів. Використання таких суто баянних ефектів, як нетемпероване глісандо, стуки лівої руки по клавіатурі, удари правої ноги по підлозі, удари правої руки по решітці інструмента утворюють цікаві сонористичні ефекти та вносять елементи театралізації, підкреслюючи «естрадність» як виконавську якість твору.

Отже, синтезувавши форму *basso ostinato*, запозичену з академічної музичної традиції, з виражальними засобами естрадно-джазового мистецтва, В. Власов створив яскравий зразок власного композиторського стилю.

Висновки. Твори В. Власова істотно вплинули на розвиток естрадно-джазової музики сьогодення. Він залишається одним з перших композиторів, що інтегрував та розвинув на високому професійному рівні естрадно-джазовий напрям у вітчизняному баянно-акордеонному мистецтві. Серед знахідок автора – впровадження нових (для баянно-акордеонного мистецтва) джазових виконавських прийомів, новизна музичних задумів, фактурного оформлення творів, їхнього інтонаційного строю.

Естрадно-джазова стилістика творів В. Власова виявляється через комплекс типово джазових засобів виразності. Так, його компо-

зиціям притаманне використання альтерованої акордики, залучення шумових ефектів («перкусійність»), специфічних баянних штрихів та прийомів, спрямованих на імітації звучання джаз-бенду або ознак конкретних джазових стилів; впровадження quasi-імпровізацій за принципами джазової музики. Індивідуально-стильові пошуки В. Власова визначають характерні риси його авторської школи як стильового явища у розвитку вітчизняного та європейського акордеонно-баянного мистецтва. Стильова направленість композицій В. Власова – новоорлеанський джаз, свінг, бі-боп, кул, прогресив, тобто, його творчість презентує широкий загальний жанрів та стилів.

ЛІТЕРАТУРА

- Булда, М. В. (2007). *Естрадно-джазова музика в акордеонно-баянному мистецтві України другої половини ХХ – початку ХХІ століття: композиторська творчість і виконавство*. (Автореф. дис. ...канд. мистецтвознавства). ХДУМ ім. І. П. Котляревського. Харків, 19.
- Власов, В. П. (2001). *Естрадно-джазовые композиции: для баяна или аккордеона*. Вып. 2. Санкт-Петербург: Композитор, 36.
- Воропаева, О. В. (2009). *Джазінг як форма взаємодії академічного та «третього» пластів у джазі*. (Автореф. дис. ...канд. мистецтвознавства). ХДУМ ім. І. П. Котляревського. Харків, 16.
- Дрожжина, Н. В. (2008). *Вокальне виконавство в системі музичного мистецтва естради*. (Автореф. дис. ...канд. мистецтвознавства). ХДУМ ім. І. П. Котляревського. Харків, 16.
- Имханицкий, М. (2006). *История баянного и аккордеонного искусства*. Москва: РАМ им. Гнесиных, 520.
- Имханицкий, М. И. (2004). *Музыка зарубежных композиторов для баяна и аккордеона*. Москва: РАМ им. Гнесиных, 376.
- Конен, В. (1984). *Рождение джаза*. Москва: Советский композитор, 312.
- Немцева, О. (2014). *Популярная музыка для баяна и аккордеона в контексте развития белорусской и мировой художественной культуры ХХ–ХХІ вв.* (Автореф. дис. ... канд. искусствоведения). Белорусский государственный ун-т культуры и искусств. Минск, 26.
- Сарджент, У. (1987). *Джаз: Генезис. Музыкальный язык. Эстетика*. Москва: Музыка, 296.

- Семешко, А. (2003). *Портреты современных украинских композиторов (в форме диалогов): Виктор Власов*. Киев: Асо-Opus, 112.
- Сыров, В. (1994). Типологические аспекты композиторского стиля. В кн. *Стилевые искания в музыке 70–80-х годов XX века*, сс. 53–70. Ростов-на-Дону: РГК.

REFERENCES

- Bulda, M. V. (2007). *Estradno-dzhazova muzyka v akordeonno-baiannomu mystetstvi Ukrainy druhoi polovyny XX–pochatku XXI stolittia: kompozytorska tvorchist i vykonavstvo [Variety-jazz music in the accordion and bayan art of Ukraine in the second half of the XX – early XXI century: composition and performing]*. (Extended abstract of Candidate's dissertation). Kharkiv State I. P. Kotliarevskiy University of Arts. Kharkiv, 19 [in Ukrainian].
- Drozhzhyna, N. V. (2008). *Vokalne vykonavstvo v systemi muzychnoho mystetstva estrady [Vocal performance in the system of music variety]*. (Extended abstract of Candidate's dissertation). Kharkiv State I. P. Kotliarevskiy University of Arts. Kharkiv [in Ukrainian].
- Imkhanitskiy, M. (2006). *Istoriya bayannogo i akordeonnogo iskusstva [History of Accordion Art]*. Moscow: Russian Gnessin Academy of Music, 520 [in Russian].
- Imkhanitskiy, M. I. (2004). *Muzyka zarubezhnykh kompozitorov dlya bayana i akordeona [Music of foreign composers for bayan and accordion]*. Moscow: Russian Gnessin Academy of Music, 376 [in Russian].
- Konen, V. (1984). *Rozhdenie dzhaza [The birth of jazz]*. Moscow: Sovetskiy kompozitor, 312 [in Russian].
- Nemtseva, O. (2014). *Populyarnaya muzyka dlya bayana i akordeona v kontekste razvitiya belorusskoy i mirovoy khudozhestvennoy kultury XX–XXI vv. [Popular music for bayan and accordion in XX–XXI centuries in Belarusian and world art culture development context]*. (Extended abstract of Candidate's dissertation). Belarussian State University of Culture and Art. Minsk, 26 [in Russian].
- Sardzhent, U. (1987). *Dzhaz: Genesis. Muzykalnyy yazyk. Estetika [Jazz: Genesis. Musical language. Aesthetics]*. Moscow: Muzyka, 296 [in Russian].
- Semeshko, A. (2003). *Portrety sovremennykh ukrainskikh kompozitorov (v forme dialogov): Viktor Vlasov [Portraits of modern Ukrainian composers (in the form of dialogs): Victor Vlasov]*. Kiev: Acco-Opus, 112 [in Russian].

- Syrov, V. (1994). Tipologicheskie aspekty kompozitorskogo stilya [Typological aspects of composer style]. In *Stilevye iskaniya v muzyke 70–80-kh godov XX veka – Style searches in the music of the 70-80s of the XX century*, pp. 53–70. Rostov-on-Don: RGK [in Russian].
- Vlasov, V. P. (2001). Estradno-dzhazovye kompozitsii: dlya bayana ili akkordeona [*Variety-jazz compositions: for bayan accordion or accordion*]. Iss. 2. Saint Petersburg: Kompozitor, 36 [in Russian].
- Voropaieva, O. V. (2009). *Dzhazzinh yak forma vzaiemodii akademichnoho ta «tretoho» plastiv u dzhazi* [Jazzing as a form of interaction between the academic and the “third” layers in jazz]. (Extended abstract of Candidate’s dissertation). Kharkiv State I. P. Kotliarevskiy University of Arts. Kharkiv, 16 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 3.01.2020 р.